

Asalak

– BelkızGÜNAYDIN · 22 Şubat 2012

Sarmaşıklar ve güller, bir de çınar ağacı
Bu güzel bahçemizde , birlikte yaşıyordu
Muhteşem duruyordu, orda çınar ağacı
Sarmaşıkları bile , sırtında taşıyordu
Göklere uzanırken, eğilmezken hiç yere
Bir gün bu ulu çınar, kurudu birden bire
Yaşlılıktır diyerek, boyun eğdik kadere
Kuruyan her bir dalı, çaresiz düşüyordu
Güller de sararmaya, başlayınca aniden
Olmalıydı mutlaka, yaştan başka bir neden
Bir şeyler yapmalıydım, hiç vakit kaybetmeden
Aklımda binbir soru, cevapsız koşuyordu
Sarılmadan ağaca, duramayan ayakta
Sarmaşıklar boğmuştu, köklerini toprakta
Vicdan olmazdı elbet, böyle bir asalakta
Şimdi de güllerime, mezarlık eşiyordu
Söktüm attım onları, çok zayıftı kökleri
Arsızca çoğalması, ürkütür korkakları

Bir gidip bin gelse de, temizle toprakları

Güllerim artık benim, yeniden ışıyordu